

sig handel med dyr fra andre steder også kræve tilladelse. Der tænkes herved blandt andet på stutterier og kenneler, hvorfra der drives handel med dyr. Efter bestemmelsen vil opdræt af dyr ligeledes kræve tilladelse. Den, der driver virksomhed med opdræt af dyr eller ønsker at påbegynde sådan virksomhed, skal således efter forslaget have tilladelse hertil.

Stk. 1, 2. pkt., hvorefter dyrepensioner og dyreinternater og formidling af dyr tillige kræver politiets tilladelse, er ny i forhold til § 17, stk. 1, i den gældende lov. Bestemmelsen omfatter alle dyrepensioner og dyreinternater, uanset hvilke dyr de huser.

Der stilles efter bestemmelsen ikke krav om, at virksomheden skal være erhvervsmæssig således som i 1. pkt. Omfattet af bestemmelsen er således også den formidling, som sker ved, at man blot formidler en kontakt mellem køber og sælger. En rent lejlighedsvis formidling er dog ikke omfattet.

En tilladelse skal angive, hvilke dyr den omfatter, efter omstændighederne specificeret efter race og størrelse. I forbindelse med politiets behandling af ansøgningen skal politiet bese lokalerne, hvorfra virksomheden skal drives, og herunder godkende burene. Politiet kan indhente bistand fra en dyrlæge. Det kan eventuelt stilles som et vilkår for tilladelsen, at der gives politiet adgang til kontrolbesøg. Se i øvrigt kapitel 4.2.6. i betænkning om dyreværn.

En tilladelse kan tilbagekaldes, hvis det findes betænkeligt at lade virksomheden fortsætte. Reglen er ændret i forhold til den gældende lov, hvorefter tilladelsen kan tilbagekaldes, hvis den handlende straffes for overtrædelse af dyreværnsloven, eller såfremt dyrene ikke passes og plejes forsvarligt. I praksis svarer bestemmelsen til den hidtil gældende. Ved afgørelsen af, om tilladelsen skal tilbagekaldes, lægges der blot vægt på det afgørende, nemlig om dyrene passes forsvarligt, og om det derfor synes betænkeligt at lade virksomheden fortsætte. Den uforsvarlige pasning kan bestå i utilstrækkeligt foder og pasning, overanstrengelse eller vanrøgt, eller den kan bestå i, at en af lovens øvrige bestemmelser, der sikrer dyrenes forsvarlige behandling, er overtrådt.

Stk. 2 er ny i forhold til den gældende lov. Efter denne bestemmelse kan justitsministeren fastsætte regler om indretning og drift af virksomheden og om tilsyn. Der kan fastsættes bestemmelser om forretningens indretning, herunder burenes størrelse og konstruktion. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om forretningens beliggenhed med hensyn til sol-, kulde- og vindforhold. Endelig kan der fastsættes regler om krav til personalets uddannelse.

Der henvises i øvrigt til udvalgets bemærkninger i kapitel 4.2.5.3. i betænkning om dyreværn.

Stk. 3 svarer til § 17, stk. 2, i den gældende lov. Efter bestemmelsen i den gældende lov finder stk. 1 ikke anvendelse på handel med heste, kvæg, svin, får, geder, kaniner, pelsdyr og fjerkræ. Formuleringen kunne lede til den opfattelse, at enhver handel med og opdræt af disse dyr er undtaget fra stk. 1. For at præcisere, at dette ikke er tilfældet, er bestemmelsen ændret, således at den kun undtager dyr til landbrugsformål.

Til § 16

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen følger Europarådets konvention om kæledyr.

Det er ikke blot salg, men enhver overdragelse, der er omfattet af bestemmelsen.

Kapitel 4

Tilsyn

Til § 17

Kravet om, at enhver, der har dyr i sin varetægt, skal tilse dyrene mindst én gang om dagen, er nyt. Det tager også sigte på tilsyn med dyr, der befinder sig langt fra boligen, f.eks. fårehold i marsk- og klit-arealer, børne- og fritidsinstitutioner eller en dyrehandler (lørdag, søndag og i ferierne).

Efter bestemmelsen har en dyrlæge, der bliver opmærksom på, at et dyr behandles uforsvarligt, i visse tilfælde pligt til at anmelde forholdet til politiet. Undladelse heraf er belagt med straf, jf. § 23, stk. 3.

Pligten til at anmelde sådanne forhold gælder alene autoriserede dyrlæger. Denne begrænsning er fundet naturlig under hensyn til de forpligtelser i henhold til dyrlægeoven, som følger af autorisationen. Det vil være for vidtgående at pålægge andre en tilsvarende pligt.

Hensigten med bestemmelsen er i første række at give en vis støtte til den dyrlæge, som konstaterer, at et dyrehold bliver misrøgtet, og som af hensyn til forholdet mellem ham og dyreerejeren kunne være fristet til at undlade at anmelde forholdet.

Pligten gælder dog ikke ubetinget. Mindre grove forhold, der rettes straks, har dyrlægen ikke pligt til at anmelde.

Er dyret i en tilstand, hvor det bør aflives, skal dyrlægen efter stk. 2 opfordre den ansvarlige til at lade dyret aflive, hvilket skal ske inden for en kort frist.

Aflives dyret ikke, må dyrlægen indberette forholdet til politiet. Herefter følges fremgangsmåden i § 18.

Hvis det vil medføre unødige, alvorlige lidelser for dyret, at aflivning udskydes til et tidspunkt, efter at der er givet påbud i overensstemmelse med § 18, kan dyrlægen efter stk. 3 aflive dyret straks. Bestemmel-